

han kunde hitte paa. „At sætte Spir paa Rundetaarn vilde — det kunde enhver sige sig selv — være ganske absurd, og heller ikke paa Frue Kirkes Taarn, som det nu staa genopført efter Bombardementet i Datidens klassicerende Stil, kan der anbringes Spir“. Naa godt, sagde Borgerrepræsentanterne, det gælder altsaa her kun om at pynte en Ruin, saa pynte vi Ruinen og dermed Basta, saa ere vi færdige, og vi redde vort Rundetaarn og vor Frue Kirke fra fremtidige Efterstræbelser.

Jeg kan ikke skjule, at saaledes som jeg føler for Frue Taarn, føler jeg det som et Brud paa Tro og Love, at man nu efter faa Aars Forløb vil kuldkaſte de Betingelser, paa hvilke man havde faaet Lov til at sætte Spir paa Nikolaj Taarn, og paanøde os et Spir paa Frue Kirke, som en Mængde — rimeligvis den store Flerhed — af Byens Borgere nødig vil se. Thi det, som skulde ske her, er noget uhørt, det er noget, man aldrig har hørt eller set andetsteds. Da de satte Spir paa Nikolaj Taarn, var det det gamle Taarn, de satte Spir paa. Det var en Ruin, der laa omtrent værdiløs og ubrugt hen. Brandvæsenet brugte den fra gammel Tid til Vægsted paa Vægtergangen, for at det kunde opdage, naar der var Ildløs; jeg ved for Resten ikke, om det gjorde det i den sidste Tid, for paa den nye Brandstation er der jo et Udkigstaarn. Men det, man vil gøre ved Frue Kirke, er noget helt andet. Man vil bryde dette smukke Taarn ned omtrent til Vægtergangen. Man vil tage Korset og den højere Del af Taarnet bort for at sætte et Spir paa, som aldrig nogen Sinde har siddet paa den Bygning, medens Nikolaj Taarnruin kun fik Lov til at faa tilbage det gamle Spir, der var faldet ned ved en Brand. Frue Kirke er et Bygningsværk af en af Danmarks anseteste Arkitekter. Hans Kunst har maaske brugt nogen Tid til at trænge igennem, men den var skattet paa hans egen Tid, og den er ogsaa skattet i Nutiden. En Mængde af de skønneste Bygninger, vi have i Danmark, er bygget af ham, og det, han byggede paa Frue Plads, var ikke nogen Restauration af den gamle Kirke, det var en Bygning, som er 26 Alen lavere, hvor ikke alt som paa den gamle Kirke stræber opefter og opefter for at ende med et højt Taarn, men hvor alt flader sig ud i tunge Mursider, med en Portal med græske Søjler og med et tungt, tykt, fladt Taarn med et Kors ovenpaa. Det er en Helhed, som den staa der den Dag i Dag,

og den vil man gribe ind i! Man vil benytte en anden Mands Værk til at pynte paa denne Kirke, som staa der uden at have taget nogen Skade af Tidens Tand, som er knap og nap 100 Aar gammel, man vil sætte noget til dette Bygningsværk, som ikke hører hjemme der, som intet har at gøre der, medens Arkitekt Hansens Værk har vundet Kærlighed gennem Tiderne og vakt gode og berettigede Taknemmelighedsfølelser hos Byens Borgere. Man har tidt set ved Kirker, at de have faaet Tilbygninger. Man har set det ved de gamle Domkirker, af hvilke nogle vare flere Hundrede Aar om at blive færdige. De byggede og byggede, men alt skete kun for at fuldføre Værket, og naar man skred til saadanne Tilbygninger, gjorde man det først efter lang Tids Overvejelser, og naar Stemningen var derfor, saa at man kunde sige, at det var det, Folk ønskede maatte ske, at det var noget godt, som der skete ved den gamle Bygning. Men her vil man fjerne det, som vi synes om, sætte noget andet til, som er ganske uvedkommende, og som en Mængde af de mest kunstinteresserede i Byen slet ikke finder kønt.

Vi have alle læst Sagens Akter og set, hvorledes de første bygningskyndige Autoriteter, som have staaet Konsistorium og Regeringen bi, have udtalt deres Mening om Sagen, og selv de, som have skønnet, at det var forsvarligt at tillade at sætte Spir paa Kirken, have udtalt sig saadan, at man kan se, deres Hjerte græder af Smerte ved Tanken om, at der skal gøres Forandring ved Kirken for at opnaa noget tvivlsomt i Stedet for det gode, man har i Øjeblikket. Hvad der særlig har bidraget til, at mange af Byens jævne Borgere ere blevne betænkelige ved dette høje Spir, er, at det efterhaanden former sig saadan, at det ikke er et Spir, der skal sættes ovenpaa det nuværende Taarn, men at det nuværende Taarn skal rives ned næsten til Vægtergangen, og saa skal der opføres et Spir derpaa. Det har vakt Misstemning i store Kredse.

Naar jeg nu har denne Mening, synes jeg — rent bortset fra, og idet jeg ikke ved, hvordan Flertalsstemningen er i Byen eller i Landet, ej heller i min egen Kreds —, at det er min Pligt at staa frem og vidne paa denne Maade om, hvad der er min Mening. Jeg ønsker ikke at give mit Forslag om Overgang til Dagsordenen en udelukkende videnskabelig, historisk Motivering, jeg ønsker at give den en bestemt personlig Motivering, og derfor ender jeg